

دروود و شب بخیر به دوستان

موعظه ی فردا از اول یوحنا ۱ : ۵-۱۰ و اول یوحنا ۲:۲ خواهد بود
اول یوحنا ۱:۵-۲:۲ راه رفتن در نور
مسیحی بودن به چه شکل است؟

اگر از مردم دنیا این سوال را بپرسیم، فکر می‌کنم، احتمالاً یکی از موارد زیر را می‌گویند:

- مسیحیان به طور ناامیدکننده ای از زندگی واقعی دور شده اند - جهان تغییر کرده و اعتقادات آنها قدیمی است. "مانده. همانطور که دیوید کامرون چندین سال پیش بیان کرد، "کلیسا باید به روز شود
- مسیحیان ممکن است افراد خوبی باشند، اما آنچه آنها معتقدند خطرناک است - مردم باید بتوانند هر کاری که می‌خواهند انجام دهند
- مسیحیان افراد خوبی هستند، اما دیگران، آنها را زیر پا می‌گذارند - آنها باید انسان های قوی و باهوش تری بشوند. و از ساده لوحی دست بردارند
- مسیحیان - به ویژه رهبران مسیحی - خطرناک و آدم های کنترل گری هستند، فقط به رسوایی هایی که اخیراً دیده ایم نگاه کنید
- مسیحیان دو رو هستند - آنها یک چیز می‌گویند و چیز دیگری انجام می‌دهند، اما من می‌دانم که آنها واقعا چگونه هستند ...

شاید شما با چیز دیگری برخورد کرده اید و دوست دارید به این موارد اضافه کنید؟

آنچه ما از دیگران می‌شنویم، بر افکار ما در رابطه با "به عنوان یک مسیحی باید چگونه باشیم" تأثیر می‌گذارد و ما را خرد میکند. این باعث می‌شود که ما بخواهیم ماسک خود را دوباره بر سر بگذاریم. این باعث می‌شود که بخواهیم باورهایمان را تغییر دهیم

این قسمت شروع به پاسخگویی به این سوال را می‌کند
مسیحی بودن چگونه به نظر می‌رسد؟

و وقتی وارد این قسمت می‌شویم، خواهیم دید که مسیحی بودن به این معناست که ما با وجود مبارزات و گناهانمان می‌توانیم انسان واقعی باشیم

ما می‌توانیم انسان واقعی باشیم زیرا یک ناجی واقعی داریم
یک ناجی واقعی که واقعاً خوب و نیک است
مسیحی بودن چگونه است؟ پاسخ از "خدا کیست" سرچشمه می‌گیرد

زیرا خدا نور [روشنایی] است... ۱:۵
آیه ی ۵ را بخوانید

این پیامی از خود خداست - این یک خنجر در تاریکی نیست، یک حدس و گمان انسانی نیست
او که از همان ابتدا، از خدای واقعی به انسان واقعی یعنی عیسی مسیح تبدیل شد، کسی که یحیی واقعاً او را دید و واقعا او را شنید، واقعاً او را لمس کرد و واقعاً این کلمات را گفت: خدا نور است و در او اصلاً تاریکی نیست

اول یوحنا دو نیمه دارد و هر کدام از دو تیتیر اصلی سرچشمه می‌گیرند: نیمه اول ۱:۵-۳:۱۰ حول محور "خدا نور"
[روشنایی] است" و دوم ۳:۱۱-۵:۱۷ حول این جمله می‌چرخد که "خدا". عشق است

پس باید این موضوع را درک کنیم و ببینیم "خداوند روشنایی است" به چه معناست. این کلیدی برای موعظه ی امروز و موعظه ی هفته های آینده است. این که خدا روشنایی است به چه معناست؟

هرمان باوینک، الهی‌دان هلندی، که به تمام آموزه‌های کتاب مقدس نگاه کرد و آن هارا خلاصه کرد؛ و آن خلاصه یا الهیات نظام‌مند را نیز نوشت، گفت: «آن چه روشنایی در جهان طبیعی است - یعنی همان منبع دانش، خلوص و شادی است.» خداوند همان نقش را در جهان روحی ما دارد

وقتی به روشنایی فکر می‌کنیم، یاد دانش و حقیقت می‌افتیم. زمانی که ما، در اتاقمان به دنبال چیزی می‌گردیم و می‌بینیم اتاق تاریک است، ما چراغ را روشن می‌کنیم تا چیزی که به دنبالش هستیم را در اتاق پیدا کنیم، زیرا اگر در تاریکی باشیم، گیج می‌شویم

در کتاب مقدس نیز همین را می‌یابیم: او نوری است برای برداشتن پرده از مقابل چشمان (لوقا ۲:۳۲)، در شب به‌وسیله ستونی از آتش هدایت می‌کرد (خروج ۱۳:۲۱)

اما بیشتر از آن، نور خورشید را به اشیاء می‌تابانیم تا میکروب‌ها و ویروس‌ها را از بین ببریم. نور دارای خلوص پاک‌کننده است. در کتاب مقدس نیز چنین است: خدای پاک که نور اسرائیل است. (اشعیا ۱۰:۱۷)، نور و روشنایی خداوند نه تنها پاک و مقدس است، بلکه پاک بودن و قدوسیت را نیز به همراه خود می‌آورد. اما بیشتر از آن، نور گرما دارد. شادی می‌آورد. نور خورشید به طور فیزیکی بر تعادل شیمیایی بدن ما تأثیر می‌گذارد و باعث می‌شود ما احساس بهتری داشته باشیم

و در کتاب مقدس، نور خدا چیز وحشتناک و سرد عقیمی نیست، بلکه نور خدا در کتاب مقدس شادی بخش است. این "یک نعمت است. در مزمور ۱۱:۹۷ می‌توانیم این چیز را ببینیم. "نور بر نیکان می‌تابد و شادی بر پاکدلان خداوند نور است: این به معنای علم و حقیقت، پاکی و قداست، شادی و برکت است. این موارد تنها چیزهایی نیستند که او به همراه دارد - بلکه اینها چیزهایی هستند که جزو او هستند. آنها مانند نور و گرمای خورشید از او جاری می‌شوند

خداوند نور است - و نه نور وحشتناکی که اگر خیلی به آن نزدیک شویم، ما را از بین ببرد، مانند یکی از آن چراغ‌های حشره کش... بلکه نور خداوند سرشار از محبت است و عشق او با نور او روشن می‌شود. نور و عشق هر دو از او سرازیر می‌شوند، هر دو سرچشمه خود را در او می‌یابند. او بین جکیل و هاید جابه‌جا نمی‌شود امروز من نور هستم، اما فردا عشق و محبت خواهم بود... نور خدا دوست‌داشتنی است و عشق او با نور او روشن می‌شود

% و «اصلاً در او تاریکی نیست». خداوند 100% کمال، 100% حقیقت، 100% عدالت، 100% خوب، 100 گرم، 100% زیبایی را دارد. خداوند نور است و در او هیچ تاریکی نیست. این چیزی نیست که ما باید از او فرار کنیم، بلکه چیزی برای لذت بردن است. خدا خوب است - او بد نیست

مسیحی بودن چگونه است؟ پاسخ دادن به این سوال از این واقعیت سرچشمه می‌گیرد که خداوند نور است

یوحنا در ادامه به سه مفهوم آن اشاره می‌کند. از آیه 6 تا فصل 2 آیه 2، یوحنا با سه ادعا مقابله می‌کند که این ادعاها احتمالاً توسط افرادی بیان شده بودند که کلیسا را ترک کرده بودند. و هر کدام از این ادعاها با یک عبارت «...شروع می‌شوند: «اگر ما بگوییم

آیا می‌توانید این 3 ادعا را پیدا کنید؟

آنها سه ادعایی هستند که تا امروزه ما آن هارا می‌شنویم. سه ادعایی که از مسیحیان، یا از رهبران کلیسای اینجا در انگلستان می‌شنویم

با هر ادعایی، که یوحنا آن را بیان میکند: یک انتخاب وجود دارد و یک نتیجه. و همانطور که او به این ادعاها پاسخ می‌دهد، شروع به ترسیم تصویری از معنای واقعی مسیحی بودن می‌کند

ما در نور و روشنایی قدم می‌زنیم. ۱: ۶-۲.۷

اولین ادعایی که یوحنا به آن پاسخ می‌دهد در آیه ۶ است:
".... پس اگر بگوییم که با خدا رابطه‌ای نزدیک داریم، اما در تاریکی روحانی زندگی کنیم"
".... و متضاد این جمله رو در آیه ۷ می‌توانیم ببینیم "اما اگر ما نیز مانند مسیح در نور حضور خدا زندگی می‌کنیم"

ولی معنای واقعی این جملات چیست؟

اول، به یاد داشته باشید که "خدا نور است" و حقیقت، خداپرستی، کمال را به ذهن می‌آورد
اما «راه رفتن در نور» نمی‌تواند به معنای داشتن یک زندگی کامل باشد - همانطور که در آیات آینده خواهیم
دید، مسیحی واقعی بودن به معنای اعتراف به این است که واقعاً گناه کرده‌ایم

خیر، این به معنای مسیری است که ما در آن قدم می‌زنیم

آیا جهت کلی ما، قدم زدن به سوی خدا است یا فرار کردن از اوست؟ آیا ما به روی خدا باز هستیم یا از او پنهان
هستیم؟

جان بونیان کتاب پیشرفت زائر را نزدیک به 400 سال پیش نوشت که تمثیلی از زندگی یک مسیحی است. او از
سفری می‌گوید که شخصیت اصلی، «کریستین» سفری به شهر آسمانی انجام می‌دهد. این سفری است با فراز و
نشیب‌های فراوان، زمین خوردن و سقوط، اما همه در جهت خداست

فکر می‌کنم «راه رفتن در نور» در اینجا به این معناست است. این که همه چیز با کمال باشد نه بلکه جهت ما به
کجا باشد

آیا به سوی خدا می‌رویم یا از او فرار می‌کنیم؟ •

آیا ما در تاریکی از خدا پنهان شده ایم یا به روی خدا باز هستیم؟ •

عواقب برای ما آشکار است: اگر در تاریکی راه می‌رویم، از خدا فرار می‌کنیم، از خدا پنهان می‌شویم، در حالی که
و انمود می‌کنیم که با او مشارکت داریم، در این صورت (طبق آیه 6) دروغ می‌گوییم
اما اگر در نور راه می‌رویم، به سوی خدا می‌رویم، و قلب خود را به روی او باز می‌کنیم - حتی اگر گناهکار باشیم
طبق آیه 7 "خون عیسی، پسر خدا، ما را از هر گناه پاک می‌سازد." این باعث می‌شود ما به دیگران نزدیکتر -
بشویم و در خداپرستی رشد کنیم و بیشتر شبیه او شویم

ما به عنوان مسیحی باید در نور راه برویم: این یک اصل بسیار مهم برای ما مسیحیان است
تمام روش‌ها و کارهایی که برای رسیدن به هدفی انجام می‌دهیم؛ به اندازه‌ی همان هدف نیز اهمیت دارند

اخیراً رسوایی‌های زیادی در مورد رهبران انجیلی، رهبران وزارتخانه پیش آمده است. مشخص شد که آنها ادعای
مشارکت با خداوند را داشتند، در حالی که آن‌ها از خدا در تاریکی پنهان بودند. متأسفانه، گاهی اوقات از آن رهبران
... و وزارتخانه‌های آنها دفاع می‌شد زیرا آن‌ها آدم‌های موفقی بودند

تمام روش‌ها و کارهایی که برای رسیدن به هدفی انجام می‌دهیم؛ به اندازه‌ی همان هدف نیز اهمیت دارند

بیش از یک سال از نقش من در این کلیسا گذشته است و یکی از چیزهایی که بابتش بسیار سپاسگزارم، تیم نظارت
کلیسا و متولیان آن است که سخت در حال تلاش کردن هستند تا این اطمینان را به وجود بیاورند که تمامی کارهای

انجام شده در این کلیسا؛ در "مسیر راه رفتن در نور خداوند" به همراه حکمرانی خوب و شفافیت است. برای آنها دعا کنید، آنها را تشویق کنید، و صفحات حکومت را در سایت کلیسای ما بخوانید
مسیحی بودن چگونه است؟ اولین چیزی که یوحنا می گوید این است که "چون خدا نور است... ما در نور راه می
رویم".

به گناهانمان اعتراف کنیم.. ۱:۸-۹. ۳.

... ادعای دومی که یوحنا به آن پاسخ می دهد در آیه 8 موجود است: «اگر بگوییم گناهی نداریم مردم ادعا می کردند که گناهی ندارند... شاید کاری کرده بوند، اما همچنان می گفتند که گناهی ندارند. اینکه آنها بی گناه بودند، یا کاری که انجام می دادند اصلاً گناه نبود - برای گوش ما در قرن بیست و یکم به طور باورنکردنی... آشنا به نظر می رسد

جایگزینی که یوحنا آن را مطرح میکند در آیه 9 وجود دارد، "اما اگر گناهان خود را به او اعتراف کنیم..". یعنی گناهکار بودن خود را به خداوند اعتراف کنیم و بابت تمامی گناهانمان از خداوند عذرخواهی بکنیم

آیا عواقب هر یک از گزینه ها را می بینید؟

«اگر بگوییم گناهی نداریم، خود را فریب می دهیم و از حقیقت در گریزانیم» 1:8
... خودفریبی: باز هم به خودمان دروغ می گوئیم، و هیچگونه حقیقتی در ما وجود ندارد

اما - و بخش شگفت انگیز اینجاست: زیرا خداوند نور و عشق است، اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، اگر اذعان کنیم که اشتباه کرده ایم، اگر اعتراف کنیم که «کارهایی را انجام داده ایم که نباید می کردیم و کارهایی را انجام نداده ایم که باید انجام می دادیم. " این خداوند است - آیا آن را آنجا می بینی؟

... او... وفادار و عادل است

او خدایی نیست که منتظر باشد تا به اصطلاح "مچ ما را بگیرد" - اگر نسبت به او بی ایمان باشیم، اگر گناه کنیم، او نسبت به ما وفادار می ماند. او خدای نور است؛ او دوست داشتنی است و او تنها گناهان ما را پاک نمی کند: با اینکه این گناهانی جدی هستند، و اهانت واقعی علیه او هستند. اما چون او خدای نور است. او با آنها برخورد خواهد کرد و عدالت اجرا خواهد شد

، اما برای کسی که به او روی می آورد، گناه خود را اعتراف می کند و بابت گناهانش درخواست بخشش میکند . خداوند عیسی، مجازات را بر عهده ی خودش می گذارد. او خدای عشقی است که با نور روشن شده

«از آنجا که او امین و عادل است، او «گناهان ما را خواهد بخشید و ما را از هر گونه ناراستی پاک خواهد کرد او همیشه اینگونه بوده است - و همیشه اینگونه خواهد بود. او دیروز، امروز و برای همیشه همان است - آیا این خبر، شگفت انگیز نیست؟

اعداد ۱۴:۱۸: " یحوه دیرخشم است و پرمحبت، و آمرزنده گناه و عصیان. اما گناه را بدون سزا نمی گذارد و به خاطر گناه پدران، فرزندان را تا نسل سوم و چهارم مجازات می کند

به همین دلیل است که ما همیشه اعتراف را در جلسات کلیسایی خود در اینجا ؛ انجام می دهیم- چه در دعای خداوند... ("گناهان ما را ببخش همانطور که ما کسانی را که به ما گناه می کنند میبخشیم") یا در قالب اعترافی طولانی تر

کتاب انگلیکان دعانامه ی عمومی 1662، یکی از اسناد تأسیس ما به عنوان یک کلیسا، دارای اعترافات است که با این یادآوری (با زبان کمی به روز شده) شروع می شود

کتاب مقدس، ما را به طور مکرر تشویق می کند که گناهان و روش های شیطانی زیاد خود را بپذیریم و به آن ها اعتراف کنیم و سعی نکنیم آنها را از خدای قادر متعال یعنی پدر آسمانی خود پنهان کنیم. ما باید آنها را با قلبی متواضع، فروتن، توبه کار و مطیع اعتراف کنیم تا با بخشش و رحمت بی پایان خداوند، آمرزیده شویم. ما باید همیشه با فروتنی، گناهان خود را نزد خدا بپذیریم، به ویژه هنگامی که [به عنوان یک کلیسا] گرد هم می آییم.

... «اغلب اینگونه دیده میشود که کلیسا جایی است که باید ماسک بپوشیم و وانمود کنیم که «خوبیم» و «عالی هستیم». اما اینجا بیمارستانی برای گناهکاران است، نه موزه ای برای مقدسین. اینجا جایی است که می توانیم واقعی باشیم. ما واقعاً می توانیم به گناهان خود توجه کنیم، زیرا یک نجات دهنده واقعی داریم که مرد تا گناهان ما را ببخشد، زیرا او به دلیل «خوبی و رحمت بی پایانش» همیشه «وفادار و عادل» خواهد بود.

مسیحی بودن چگونه است؟ دومین چیزی که یوحنا می گوید این است که چون خداوند نور است... ما می توانیم به امید دریافت بخشش، گناهان خود را به او بگوییم و به نزد او اعتراف کنیم.

ما به فداکاری مسیح اعتماد کنیم ۱:۱۰-۲:۲۰. ۴.

ادعای سومی که یوحنا به آن پاسخ می دهد در آیه 10 وجود دارد، و تقریباً شبیه ادعای قبلی است، اما یک تفاوت «... ظریف وجود دارد. ادعای سوم این است که «اگر بگوییم گناه نکرده ایم تفاوت کوچکی که بین این دو مورد است؛ این است که مورد قبلی مربوط به گناهکار یا بی گناه بودن فرد بعد از انجام دادن کار گناه بود، و این مورد بیشتر به این موضوع مربوط می شود که آیا شما از همان ابتدا، کار گناهی را را انجام داده اید یا خیر.

واقعیت این است که تا زمانی که با خداوند باشیم، گناه همچنان در زندگی ما جای پای خواهد داشت. ما هرگز از گناه آزاد نخواهیم شد تا زمانی که خداوند را رو در رو ملاقات کنیم، چه در روز بازگشت او یا چه در روز مرگ خودمان. یکی از مفسران به طور مفید بیان کرد: «تمام رفتارهای خدا با مردم بر این اساس است که آنها گناهکارانی هستند که» به نجات نیاز دارند.

این آموزه کتاب مقدس است، که شاید به وضوح در رومیان ۳:۲۳ دیده شود، که می گوید "زیرا همه گناه کرده اند و .. از معیارهای پر جلال خدا کوتاه می آیند

بنابراین اگر ادعا کنیم که گناه نکرده ایم، خوب، همانطور که یوحنا در آیه ۱۰ ادامه می دهد: "اگر ادعا کنیم که گناهی از ما سر نزده است، دروغ می گوییم و خدا را نیز دروغگو می شماریم و معلوم می شود که کلام او در ما جایی ندارد"

اما ببینید یوحنا در آیه بعدی به کجا می رود:

"... بله، او «این را به شما می نویسم تا گناه نکنید. اما - ۲:۱

:و این همان "امایی" است که گزینه جایگزین را مشخص می کند

:این پیشنهاد باشکوه خداوند به ماست

اگر کسی گناه کند - و البته همه ی ما گناه میکنیم! - ما یک وکیل مدافع نزد پدر داریم، که آن عیسی مسیح عادل است»

از آنجا که خداوند نور دوست داشتنی است، زیرا خداوند عشق را برای ما روشن کرده است، ما یک وکیل مدافع داریم - یک یاور، کسی که بخشیده شدن ما را در برابر خداوند درخواست می کند، یک کاهن اعظم که خود را به عنوان قربانی گناهان ما تقدیم می کند

این همان "کفالتی" است که در آیه ۲ به آن اشاره شد.

عیسی خود قربانی عدالت الهی است که گناهان ما سزاوار هستند و او کسی است که لطف خدا را نسبت به ما جلب می‌کند.

و این فقط برای کسانی نیست که در قرن اول هستند - این یک پیشنهاد بخشش است که به تمام جهان تقدیم می‌شود (طبق آیه ۲)، تنها کافی است که این پیشنهاد را بپذیرید. آیا آن را می‌پذیری؟

این موضوع را به خوبی درک کنید- اگر ماسک به صورت می‌زنیم و وانمود می‌کنیم که بی‌گناه هستیم، این پیشنهاد را از دست می‌دهیم.

اما اگر گناهان خود را بپذیریم، اگر با دست خالی برای بخشش به سوی عیسی برویم، این هدیه شگفت‌انگیز را دریافت خواهیم کرد.

کسی که هفته گذشته دیدیم: او که از ابتدا بود، خدای واقعی که یک انسان واقعی شد، همان عیسی مسیح، کسی که از طرف ما در برابر خدای پدر می‌ایستد، میانجیگری می‌کند، خود را به عنوان قربانی برای گناهان ما تقدیم می‌کند. مسیحی بودن چگونه است؟

سومین چیزی که یوحنا می‌گوید این است که چون خدا نور است... ما به قربانی عیسی برای بخشش گناهانمان اعتماد داریم.

سخنان پایانی:

در ابتدا این سوال را پرسیدیم

مسیحی بودن به چه شکل است یا چگونه به نظر می‌رسد؟

...این جهان در رابطه با این موضوع نظرات زیادی دارد

اما مسیحیت واقعی به این معناست

• یک عیسی واقعی، که واقعاً خدا بود و واقعاً یک انسان شد.

• که واقعاً روی صلیب مرد تا گناهکاران واقعی را نجات دهد.

• برای نجات افراد واقعی مانند ما.

• افرادی که تلاش می‌کنند اما باز اشتباه می‌کنند.

• افرادی که می‌خواهند در این زمینه پیشرفت کنند اما اعتراف می‌کنند که با قدرت خودشان نمی‌توانند این کار را.

انجام دهند.

ما یک ناجی واقعی داریم که مردم واقعی را نجات می‌دهد

ما در اینجا نیازی به ماسک نداریم - همه ما گناه کرده ایم و همه ما کوتاهی کرده ایم: اینجا موزه مقدسین نیست، بلکه بیمارستان گناهکاران است.

«اینجا جایی است که خداوند عیسی می گوید: «ای همه زحمتکشان نزد من بیایید و من به شما آرامش خواهم داد

جایی که عیسی می گوید: "من وفادار و عادل هستم، و گناهان شما را می بخشم و شما را از هر ناراستی پاک می کنم."

جایی که عیسی می گوید: "من وکیل مدافع تو در برابر پدر هستم - تو گناه کردی، اما من آن را روی صلیب حمل کردم."

"جایی که عیسی می گوید: "تو بخشیده شدی

مسیحی بودن به چه معناست؟ یعنی راه رفتن در نور، به سوی خدا، این به معنای اعتراف کردن به گناهان است. این به معنای اعتماد به قربانی عیسی بر روی صلیب است

این به معنای استراحت و لذت بردن از خداوند عیسی است، خدایی که پر از که محبت و روشنایی است

همانطور که جان نیوتن در پایان زندگی خود گفت: "دو چیز را می دانم، من گناهکار بزرگی هستم، اما عیسی نجات دهنده بزرگتری است"